

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA

GRANOLLERS**La Resposta****Uns salvatges han trencat, de nits, la làpida amb el nom d'En Joan Montañà****Nosaltres ACUSEM...**

Els aludits en nostre article de fons del diu menge darrer, ja han contestat. La salvatjada comesa la nit del dilluns, ha estat la resposta de la gent roïna que està al servei de la intolerància. Quan les raons naturals amb que els fets s'apoiem són irrefutables, quan la lògica no pot rebatre l'argumentació contundent i ferma, *els homes que serveixen per a tot* acudeixen a la violència. I l'acte de rompre la lloseta de marbre que donava nom al carrer de Joan Montañà (abans dit de Sant Jaume), ha estat altra demostració de violència covarda, pròpia de certa genteta. I diem covarda perquè els malvats que realitzaren tal acció estaven ben segurs que aital fet quedaria sense càstic, ja que els agents de l'autoritat no podrien esbrinar res de res. Els qui emparats en la fosca de la nit, gosaren cometre aital acte de salvatgisme, devien quedar amb tota aquella tranquil·litat de consciència que dona l'haver realitzat una bona obra. I els inductors rigueren l'endemà, celebrant la gran pensada que havien tingut.

Qui no estigué tranquil; qui es revoltà en el fons de la seva consciència col·lectiva i va manifestar tot seguit la més viva protesta, exterioritzada en un document elevat a la Junta de Govern de La Unió Liberal, i que en breu plaç fou suscrit per uns dos cents cinquanta socis, és el poble de Granollers; aquest mateix poble que, consternat, sortí al carrer en una tarda de juliol de l'any 1926, per acompanyar les despulles del qui en vida fou En Joan Montañà i Riera.

I el dimarts, durant tot el dia, siguié tema preferent de totes les converses, la facècia dels malvats. Fins i tot s'atreviren a calumniar als qui ens honrarem amb l'amistat d'En Montañà, i amb un cinisme que passa de ratlla, certs elements que militen en el sector polític del desaparegut setmanari «Acció», manifestaren, amb la pretensió de caçar incautes que els qui havien romput la lloseta eren els amics dels polítics enderrocats a la caiguda de la Dictadura.

Fem història i analitzem coincidències. Tots sabem qui són els corbs. Un senyor que es titula «Funcionario revisor» i que respon al nom d'E-mili Rosell, ha tingut els comprovants de les darreres actuacions administratives de l'Ajuntament de Granollers per obra i gràcia del senyor Rosàs, actual alcalde de la ciutat i contra el pa-

rer d'un bon grup de concellers de l'Ajuntament actual. Aquest senyor, que cobra sis centes pessetes mensuals (600 ptes.) com que tenia tanta feina necessitava un ajudant; i la bona gent del poble li proporcionaren el *Clar-i-Net*. Aquests senyors són els primers responsables, amb la complicitat del senyor Pineda i Carrencà, secretari particular de l'alcalde, de tot ço que ha passat. El secretari particular i el «Funcionario revisor» consentiren que es publicuessin els comptes de l'enterrament d'En Montañà, perquè ells, ademés, són també qui en nom de l'alcalde, exerceixen la censura.

Seguim amb les coincidències. El senyor alcalde, don Albert Rosàs i Macià, ordenà al cap de policia, senyor Lope, el mateix dilluns en que van trencar la làpida, que els guàrdies i serenos a les seves ordres no obeïssin cap altre manament que els pervinguts de l'Alcaldia; ço és, que no responguessin, com agents de l'autoritat, a cap petició feta pels tinents d'alcalde, ni pels consellers.

¿Què pretenia, el senyor alcalde, en donar aquesta ordre tan absoluta? ¿Es que ell ja sabia que estava decretat l'acte que tots reprovem, i necessitava donar als malvats la seguretat de que podien obrar impunement?...

I seguiríem senyalant tantes coincidències que no acabariem mai més; però sols volem recullir-ne una, que bé prou pot servir ella sola per a aclarir més i més aquest enutjós assumpte, que per a nosaltres és i ha estat prou clar d'ençà del primer moment. El senyor alcalde te per costum

Contribuent

Quan se'l presentí al cobrament l'impost d'inquilinat, recorda't que En Ramon Montañà, assessor honorari de l'Alcaldia, paga 8'46 pessetes l'any. Es dir, **DUES PESSETES AMB ONZE CÈNTIMS I MIG CADA TRIMESTRE.**

Granollerí

El conseller senyor Aymerich, delegat de l'Escorxador, amb les normes per ell portades a la pràctica en el pes del bestiar mort, es gaudeix de 680'42 pessetes mensuals.

La seva desaprensió fa que a espalles del càrrec, pugui tenir un sou molt més gros que el de l'Alcalde.

anar a la seva propietat de Santa Eulàlia tots els dimecres. Per al dimarts al matí tenia assenyalada recepció de varis veïns al seu despatx de l'Alcaldia; i, oh, coincidència!, aquell dematí, quan la notícia d'haver-se romput la lloseta corria per la ciutat com un regueró de pólvora, el senyor alcalde, que d'això, com de tantes altres coses, no en sabia res, s'en anava a la seva propietat, amb la consciència ben tranquil·la i rublert de la satisfacció que dona *tota una nit de somni tranquil i reposat*, després de dedicar tots els seus afanys a aconseguir la tranquil·litat i benestar dels seus governats.

No trobeu, ciutadà granollerí, que són moltes coincidències per no saber res? I totes aquestes coses, porten a una sola conclusió: la complicitat de l'Alcaldia, o dels seus mals consellers, amb la gent incivil que, a l'empar de l'anònim, ha gosat trencar la lloseta de marbre del carrer de Joan Montañà, sols i únicament per a causar un afront a la memòria d'un ciutadà exemplar i als sentiments liberals de la ciutat. I aqueixa complicitat és reconeguda per quasi tot Granollers, com ho proven el gran nombre de telegrams i telefonemes tramesos al Governador Civil. Sols els puritans de sempre, per raons que bé prou sabem, troben excuses per no sumar-se a la protesta de tot Granollers. I vegeu si és unànime la condemna d'aital salvatjada, que fins i tot n'ha protestat l'Alcalde amb llàgrimes de cocodril.

Més, amb tot i el sentiment, per cert ja extemporani, del senyor Rosàs, amb els seus comunicats a la premsa de Barcelona, nosaltres insistim, i mentre no es trobin els autors, **acusem...**

Acusem als qui varen treure de les oficines municipals les dades que publicà «Acció» en son darrer número, relatives al cost de l'enterrament d'En Montañà.

Acusem al censor, que a les ordres de l'Alcaldia deixà publicar aquell desgraciat comentari als comptes municipals de l'any 1926, en ço que feien referència a l'enterrament.

Acusem al senyor Alcalde per la poca activitat desplegada pels agents de la seva autoritat en esbrinar qui poden ésser els autors d'aquest acte incivil; perquè el senyor Alcalde **ja sap que són varis els que ho han fet.**

Acusem a qui, en ple Casino, ha dit més d'una vegada que la lloseta del carrer d'En Montañà havia d'ésser arrencada.

Acusem a l'esperit d'intolerància que, juntament amb una gran covardia i un odi canibalesc, viu i es mou dins l'ànima roïna de certs conciutadans.

I **acusem**, per fi, als qui, posseïts d'una «ideologia resublimada», no han volgut bestreure en la viril protesta que tota la població liberal de Granollers ha fet suara, redreçant-se contra qui gosà fer un ultratge a la memòria d'un home que simbolitzà, en un període de l'història local, els sentiments liberals i demòcrates de la capitalitat del Vallès.

Revisat per la censura governativa